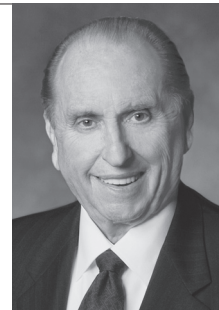

Prezidents
Tomass S. Monsons

Tam Kungam ir nepieciešami misionāri

Pagājušā gada oktobra vispārējā konferencē es izteicu nepieciešamību pēc lielāka misionāru skaita. Katram cienīgam, spējīgam jaunam vīrietim nepieciešams sagatavoties kalpošanai misijā. Šāda kalpošana ir priesterības pienākums — saistības, ko Tas Kungs sagaida no mums, kuriem ir tik ļoti daudz dots. Jaunie vīrieši, es mudinu jūs gatavoties kalpošanai kā misionāram. Esiet tīri, šķīsti un cienīgi, lai pārstāvētu To Kungu. Saglabājiet savu veselību un spēku. Studējiet Svētos Rakstus. Kur tas ir iespējams, piedalieties seminārā vai institūtā. Mācieties no misionāru rokasgrāmatas *Sludini Manu evaņģēliju*.

Māsas, lai arī jums nav tādas priesterības atbildības kā jaunajiem vīriešiem kalpot kā pilnlaika misionāriem, arī jūs sniedzat vērtīgu ieguldījumu kā misionāres, un mēs ar prieku pieņemam jūsu kalpošanu.

Baznīcas brāļi un māsas brieduma gados, es jums atgādinu, ka Tam Kungam ir nepieciešams, lai daudzi no jums kalpotu kā pilnlaika misionāri. Tie no jums, kuri vēl neesat tajā dzīves posmā, kad jūs varētu kalpot kā pāri misijā, es mudinu jūs tagad sagatavoties tai dienai, kad jūs ar savu dzīvesbiedru to varētu darīt. Ir tikai dažas reizes jūsu dzīvē, kad jūs baudīsiet patīkamās sajūtas un gandarījumu, kas rodas, kopā sniedzot pilnlaika kalpošanu Meistara darbā.

Daži no jums, iespējams, pēc dabas esat kautrīgi vai

uzskatāt sevi par nepiemērotiem, lai apstiprinoši atbildētu uz aicinājumu kalpot. Atcerieties, ka šis ir Tā Kunga darbs, un, kad mēs strādājam Tā Kunga labā, mēs esam tiesīgi saņemt Tā Kunga palīdzību. Tas Kungs dos mums spējas, ka varēsim panest uzliktās nastas.

Citi, lai arī ir cienīgi kalpot, iespējams, domā, ka viņiem ir svarīgākas prioritātes. Es labi atceros Tā Kunga solījumu: „To, kas Mani turēs godā, to arī Es pagodināšu” (1. Samuēla 2:30). Neviens no mums nevar vairāk turēt godā mūsu Debesu Tēvu un mūsu Glābēju, kā kalpojot kā uzticīgs, līdzjūtīgs misionārs.

Šādas kalpošanas piemērs bija misionāru pāra Jūliusa un Dorotejas Fuseku pieredze, kuri tika aicināti kalpot misijā Polijā. Brālis Fuseks bija dzimis Polijā. Viņš runāja šai valodā. Viņš mīlēja šos ļaudis. Māsa Fuseka bija dzimusi Anglijā, un viņa maz zināja par Poliju un neko nezināja par tās ļaudīm. Uzticoties Tam Kungam, viņi uzsāka savu uzdevumu. Darbs bija vienmuļš, viņu uzdevums neaptverams. Misija toreiz Polijā nebija izveidota. Fusekiem dotais uzdevums bija sagatavot ceļu, lai varētu tikt izveidota misija.

Vai elders un māsa Fuseki krita izmisumā sava lielā uzdevuma dēļ? Nevienu brīdi. Viņi zināja, ka viņu aicinājums ir no Dieva. Viņi lūdza pēc Viņa dievišķās palīdzības, un viņi ar visu sirdi veltīja sevi darbam.

Pēc kāda laika elders Rasels M. Nelsons, no Divpadsmit

apustuļu kvoruma, elders Hans B. Ringers, toreiz būdams Septiņdesmitais, un es kopā ar elderu Fuseku tikāmies ar Polijas valdības reliģisko lietu ministru Adamu Lopatku. Mēs dzirdējām viņu sakām: „Jūsu baznīca šeit ir laipni lūgta. Jūs varat celt savas ēkas, jūs varat sūtīt savus misi-onārus. Šis cilvēks,” norādot uz Jūliusu Fuseku, „ir labi kal-pojis jūsu baznīcai. Jūs varat būt pateicīgi par viņa piemēru un viņa darbu.”

Līdzīgi Fusekiem darīsīm to, kas mums ir jādara Tā Kunga darbā. Tad mēs varam kopā ar Jūliusu un Doroteju Fusekiem atcerēties psalmu:

„Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radijis debesis un zemi.

. . . Viņš neļaus tavai kājai slidēt.

Redzi, Israēla sargs nesnauž un neguļ!” (Psalmi 121:2–4).

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

Teaching, No Greater Call ir rakstīts: „Dalieties personīgā pieredzē par to, kā dzīvošana pēc evaņģēlija principa ir svētījusi jūsu dzīvi. Aiciniet tos, kurus jūs mācāt, īsi dalīties savā pieredzē” ([1999], 159). Izlasiet šo vēstījumu un tad pavaicājiet ģimenes locekļiem, par kuriem prezidents Monsons runāja, kam būtu jākalpo misijā. Dalieties personīgā pieredzē par kalpošanu kā pilnlaika misionāriem, kas bijusi jums vai citiem. Vai arī pastāstiet par saviem plāniem kalpot par misionāru nākotnē. Lūdziet ģimenes locekļus dalīties savos plānos un pozitīvajā pieredzē.

JAUNIEŠI

Divritenis nākotnei

Pīters Evanss un Ričards M. Romnijs

Daudz jaunu vīriešu kalpošanai misijā gatavojas finan-siāli. Āfrikā daļa no šīs sagatavošanās ir naudas no-pelnīšana pasei. Sedriks Tšiambine vajadzīgo nopelnīja, veicot neparastu uzņēmējdarbību: pārdodot banānus un sava divriteņa bagāžas groza.

Sedriks dzīvo Luputā, Kongo Demokrātiskajā Republikā. Viņš ir viens no 45 jaunajiem vīriešiem

Luputas apgabalā, kurš strādā, lai sakrātu naudu pasei, lai varētu doties misijā. Kongo pase maksā 250 ASV dolārus, kas ir aptuveni divas trešdaļas no mājas uzcelšanas izmaksām.

Taču Sedriks bija drošsirdīgs. Viņš nopelnīja naudu savai misijai, braucot ar divriteni 15–30 kilometrus (9–19 jūdzes) no Luputas uz maziem ciematiem, kur viņš iegādājās banānus, tad brauca atpakaļ pāri Āfrikas karstajai savannai, viņa ritenis bija apkrauts ar smagu augļu nastu, lai tos varētu pārdot pilsētā. Katru nedēļu viņš nobrauca aptuveni 180 kilometrus (112 jūdzes) pa smilšainiem ceļiem, un tikai vienu reizi nelīdzsvarotā krava apgāzās.

Ar saviem centieniem Sedriks nopelnīja aptuveni 1,25 dolārus nedēļā jeb 65 dolārus gadā. Lai sakrātu pietiekami daudz naudas pasei, viņam bija vajadzīgi četri gadi, taču tagad viņš zina, ka viņa nākotnē būs pilnlaika misija, jo viņš ir finansiāli gatavs atsaukties aicinājumam kalpot.

BĒRNI

Es sagatavošos, kamēr esmu jauns

Lai palīdzētu bērniem atcerēties prezidenta Monsona aicinājumu sagatavoties kalpošanai misijā, jūs varat pagatavot sertifikātu ar zemāk norādīto tekstu, ko jūsu bērni parakstītu un glabātu kā atgādinājumu, iespējams, pie savas sienas vai savā dienasgrāmatā.

ES SAGATAVOŠOS

Prezidents Tomass S. Monsons aicināja mani sagatavoties kalpošanai misijā. Es:

- turēšu sevi tīru, šķīstu un cienīgu, lai pārstāvētu To Kungu;
- saglabāšu savu veselību un spēku;
- lūgšu un studēšu Svētos Rakstus.

Es sagatavošos kalpošanai misijā.

(paraksts)

Ticība • Ģimene • Palīdzība

Palīdzības biedrības vēsture un mantojums

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas palīdzēs jums stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Eliza R. Snova atcerējās kā pravielis Džozefs Smits mācīja, ka „lai arī vārds [Palīdzības biedrība] var izklausīties moderns, taču pašai organizācijai ir senas saknes”.¹

Debesu Tēvs un Viņa Dēls, Jēzus Kristus, apciemoja Džozefu Smitu un caur viņu atjaunoja evaņģēlija pilnību uz Zemes. Palīdzības biedrība bija daļa no atjaunošanas. Baznīcas organizēšana nebija pabeigta, līdz tika organizētas māsas.²

Turpmākajos mēnešos katrs Apmeklējuma mācības vēstījums mums dos iespēju mācīties vairāk par Palīdzības biedrības vēsturi un tās lomu atjaunotajā evaņģēlijā. Daudzu iemeslu dēļ izpratne par mūsu vēsturi ir ne tikai svarīga, bet arī nepieciešama.

Pirmkārt, sapratne par mūsu vēsturi iedvesmo mūs būt tādām Dieva sievietēm, kādām mums ir jābūt. Sekojot Pēdējo Dienu svēto cēlo sieviešu piemēram, mēs mācāmies no pagātnes to, kā stāties pretī nākotnei.³

Otrkārt, mūsu vēsture māca, ka tie paši principi, kas pastāvēja agrīnajā Baznīcā, arī šodien ir mūsu pamatprincipi. Šīs zināšanas un mūsu mērķi — palielināt ticību un personīgo taisnīgumu, stiprināt ģimenes un mājas, kā arī tos, kas ir trūkumā, — iezīmē saikni starp mūsu pagātni un mūsu tagadni.

Treškārt, novērtējot mūsu vēsturi,

mēs varam labāk dalīties savā garīgajā mantojumā. Prezidents Henrijs B. Airings, pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā, teica: „Palīdzot citiem saņemt žēlsirdības dāvanu, jūs līdzīgi nododat mantojumu. . . . Palīdzības biedrības vēsture ir pierakstīta vārdos un skaitļos, bet mantojums tiek nodots no sirds uz sirdi.”⁴

Visbeidzot, izpratne par mūsu vēsturi palīdz mums kļūt par ietekmīgu nākotnes Palīdzības biedrības daļu. Prezidents Spensers V. Kimbals (1895–1985) paskaidroja: „Mēs zinām, ka sieviete, kas ir dziļi pateicīga par pagātni, raizēsies par to, lai veidotu taisnīgu nākotni.”⁵

Džūlija B. Beka, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente.

No Svētajiem Rakstiem:

Esteres 9:28–29; Romiešiem 16:1–2; Almas 37:8; Moronija 7:45–47.

No mūsu vēstures

„Palīdzības biedrība ir Tā Kunga organizācija sievietēm.”⁶ Būdams pravietis, Džozefs Smits 1842. gada 17. martā organizēja Palīdzības biedrību. Pirmajā sapulcē dažādu cilvēcību nelielo grupu veidoja uzticīgas māsas, kas bija līdzīgas mūsdienu Palīdzības biedrības māsām. Jaunākās māsas bija trīs pusaudzes, bet vecākā bija sieviete ap piecdesmit gadiem. Vienpadsmit sievietes bija precētas, divas bija atraitnes, sešas

neprecētas, un vienas māsas ģimenes stāvoklis nav zināms. Māsu izglītības līmenis un izcelsme bija ļoti atšķirīgi tāpat kā viņu finansiālais stāvoklis. Viņu atšķirības pieauga vēl vairāk, kad organizācijas locekļu skaits turpināja augt, bet viņas bija un turpināja palikt vienotas.⁷

ATSAUCES

1. Eliza R. Snow, „Female Relief Society,” *Deseret News*, 1868. gada 22. aprīlis, 81. lpp.
2. Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 451. lpp.
3. Skat. L. Toms Perijs, „The Past Way of Facing the Future”, *Liahona*, 2009. gada novembris, 73.–76. lpp.
4. Henrijs B. Airings, „The Enduring Legacy of Relief Society”, *Liahona*, 2009. gada novembris, 124.–125. lpp.
5. Spensers V. Kimbals, „Privileges and Responsibilities of Sisters”, *Ensign*, 1978. gada novembris, 104. lpp.
6. Spensers V. Kimbals, „Relief Society — Its Promise and Potential”, *Ensign*, 1976. gada marts, 4. lpp.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, and Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), 28. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Ko es varu darīt, lai palīdzētu māsām, kuras es apmeklēju, saņemt žēlsirdības dāvanu?
2. Ko es varu sākt darīt šomēnes, lai palīdzētu sev, savai ģimenei un citiem veidot taisnīgu nākotni?

Vairāk informācijas var iegūt www.reliefsociety.lds.org.